ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 150 mk. — Poszczególny numer 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 48. | **Puck, środa, dnia 28 czerwca 1922 r.** | **Rok 36.**

Część Urzędowa.

373.

Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.
Załącznik do rozp. Min. Skarbu w poroz. z Min. Spraw W. i Sprawiedl. oraz P. i T. z d. 8 V 22 r. do poz. 319.

I. Opłaty od podań, wnoszonych do urzędów państwowych.

Przedmiot.

§ 1.

(Pozycja 43. b. 1, 43. b. 2 oraz 117 a austr. taryfy należytościowej; art. 1, 2 11, 13, 14, 17, 18 i 19 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145; punkty 1 do 5 oraz 7 artykułu 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 315).

Podania, wnoszone do urzędów państwowych — z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości — podlegają opłatom, wymienionym w części pierwszej załączonej taryfy.

Załączniki do takich podań podlegają opłacie, wymienionej w części drugiej (poz. 9) tejże taryfy.

§ 2.

(Art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

Przepisy niniejsze, o ile dotyczą podań, stosować należy — o ile postanowiono inaczej — również do załączników.

§ 3.

(Poz. 79 lit. a. 1) austr. taryfy należytościowej).

Protokuł, zastępujący podanie, podlega opłacie takiej samej, jakaby się należała w razie wniesienia podania tej samej treści.

§ 4.

I§ 33 austr. ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. nr. 50; art. 5 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

Podanie, wniesione przez dwie lub więcej osób — lub przez jedną osobę, działającą w charakterze ustawowego zastępcy lub pełnomocnika dwu lub więcej osób — podlega opłacie jednokrotnej, tylko o tyle, o ile odnośne osoby zgłosiły żądanie, w podaniu zawarte, jako współwłaściciele co do majątku wpsólnego lub o ile żądanie opiera się na jednym i tym samym tytule prawnym. W braku powyższych warunków podanie takie podlega opłacie tyle razy, ile osób wniosło je w imieniu własnem lub ile jest osób, w których imieniu wniósł podanie zastępca ustawowy lub pełnomocnik. Załączniki do podań, określonych w niniejszym paragrafie, podlegają zawsze opłacie jednokrotnej.

§ 5.

(§ 36 austr. ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. nr. 50; art. 7 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

Podanie, od którego opłatę uiszczono zwrócone petentowi bez rozpatrzenia, z powodu wniesienia do urzędu niewłaściwego lub z powodu innych braków formalnych, podlega w razie ponownego złożenia w urzędzie właściwym — lub po usunięciu braków formalnych ponownej opłacie tylko co do arkusza pierwszego, a to — z wyjątkiem przypadku, w następnym ustępie przewidzianego — w wysokości 200 mk. (w poz. 8 taryfy); arkusze następne, jak również następne egzemplarze, odpisy i załączniki nie podlegają ponownej opłacie.

Od podań, określonych w poz. 7 taryfy, należy w przypadku, wymienionym w ustępie poprzednim, zamiast 200 mk. uiścić 50 mk.

Uwolnienia przedmiotowe.

§ 6.

(Poz. 44 e, f, g, l, q, s, austr. taryfy należytościowej; § 5 ustawy austrjackiej z dn. 7 czerwca 1883 roku, austr. Dz. u. p. nr. 92; § 13 ustawy austrjackiej z dn. 7 czerwca 1883 r., austr. Dz. u. p. nr. 94; art. 6 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145; art. 10 ustawy z dnia 19 maja 1920 roku, Dz. U. R. P. nr. 48, poz. 297).

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają podania następujące:

1. zawierające wnioski w sprawach publicznych;

2. zawierające wiadomości, udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy;

3. podania o zwrot wydatków, poniesionych celem wykonania czynności, zleconej przez władzę państwową lub celem odwrócenia szkody, grożącej Państwu, jak również o wynagrodzenie szkody, o ile do wynagrodzenia obowiązany jest Skarb Państwa;

4. podania do władz oświatowych oraz do zakładów naukowych i szkolnych — z wyjątkiem podań w sprawach gospodarczych tych władz i zakładów;

5. dotyczące wyborów do Sejmu i Senatu lub do ciał reprezentacyjnych samorządowych jak również do komisji podatkowych;

6. podania w sprawie służby wojskowej;

7. w sprawie osobistych lub rzeczowych świadczeń wojennych (art. 19 ustawy z dn. 25 lipca 1919 r., Dz. U. R. P. nr. 67, poz. 401, oraz art. 14 ustawy z dn. 11 kwietnia 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 32, poz. 264) jak również w sprawie obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (art. 27 ustawy z dn. 21 lutego 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 21, poz. 166).

8. w sprawach, dotyczących orderu „Virtuti Militari“ (art. 15 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r., Dz. U. R. P. nr. 67, poz. 409) jak również w sprawach, dotyczących odznaki wojskowej pod nazwą „Krzyż Walecznych“ (art. 6 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dn. 11 sierpnia 1920 r., Dz. U. R. P. nr. 87 poz. 572).

9. podania osób, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych oraz członków rodzin tych osób w sprawach, dotyczących stosunku służbowgo;

10. o posady w urzędach państwowych;

11. wnoszone do urzędów państwowych, sprawujących zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12. podania osób, korzystających z usług kolei żelaznej, poczty, telegrafu, telefonu, Pocztowej Kasy Oszczędności lub innych urządzeń użyteczności publicznej, dotyczące tego stosunku do wspomnianych przedsiębiorstw, jeżeli te przedsiębiorstwa są własnością Państwa lub pozostają pod zarządem państwowym;

13. zawierające dane celem dokonania wymiaru lub poboru danin publicznych;

14. zawierające dane co do rodzaju lub wysokości danin publicznych, lub innych kwot, wnoszonych do kas państwowych, — w szczególności też deklaracje płatnicze;

15. podania o zwrot nienależnie pobranych danin publicznych, jeśli je uiszczono bez nakazu płatniczego władzy, powołanej do wymiaru odnośnej daniny, lub w kwocie wyższej, niż ustalona w nakazie płatniczym, albo w decyzji, wydanej na skutek odwołania się;

16. o ustawowo nakazane uwolnienia, obniżki lub odroczenia płatności w zakresie danin publicznych;

17. podania w postępowaniu w przedmiocie scalenia gruntów oraz podziału wspólnot gruntowych;

18. w sprawach przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu;

19. dotyczące ubezpieczeń przymusowych;

20. o udzielenie patentów na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli oraz o ochronę znaków towarowych; (podania te podlegają natomiast opłatom osobnym, przewidzianym w art. 7 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 13 poz. 137, w art. 12 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. nr. 13 poz. 138 i w art. 14 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. nr. 13 poz. 139) — wzgl. w ustawie z dnia 31 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 11 poz. 89);

21. dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, oraz urzędów podwładnych mu;

22. dotyczące spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo-rzemieślniczych;

23. podania w sprawie pożyczek ulgowych dla drobnych przemysłowców, rzemieślników, ich organizacji wytwórczych oraz przemysłu ludowo-domowego (art. 2 ustawy z dn. 30 maja 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 44 poz. 314 oraz art. 2 ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r., Dz. U. R. P. z 1921 r. nr. 4 poz. 16);

24. wnoszone do Komisji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego lub jego organów (art. 9 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 roku, Dz. U. R. P. nr. 72 poz. 424);

25. dotyczące czynów, zagrożonych karą w kodeksie karnym albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych — w szczególności też występków i wykroczeń służbowych (art. 66 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 21 poz. 165);

26. podania w sprawach, unormowanych rozporządzeniem z dn. 13 lipca 1920 r. w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego w myśl art. 91 traktatu wersalskiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. nr. 57 poz. 358) oraz rozporządzeniem z dn. 11 czerwca 1921 r. w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie art. VI traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze (Dz. U. R. P. z 1921 r. nr. 59 poz. 375);

27 o wydanie świadectw urzędowych, wymienionych w § 21 przepisów niniejszych pod liczbami 1 oraz 5 do 9;

28. podania osób, którym sąd przyznał prawo ubogich, wnoszone do władz administracyjnych, a pozostające w związku ze sprawą, co do której petent uzyskał prawo ubogich;

29. podania osób, dotkniętych klęską żywiołową o zapomogi lub ulgi przy stosowaniu obowiązujących przepisów;

30. podania w sprawie pomocy państwowej na odbudowę i uruchomienie gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych na skutek wojny (art. 15 ustawy z dn. 8 lipca 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 63 poz. 368);

31. podania składane na mocy ustawy z dn. 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. nr. 24 poz. 143) przez osoby bezpośrednio zainteresowane w sprawach technicznej pomocy przy odbudowie lub w przedmiocie świadczeń przymusowych albo wywłaszczenia na cele odbudowy, jak również w sprawach regulacji działek budowlanych (art. 35 powołanej ustawy);

32. podania o udzielenie pomocy rolnej z kredytu, przewidzianego w ustawie z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 24 poz. 198), art. 9 ustawy z dn. 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 30 poz. 174).

Uwolnienie osobiste.

§ 7.

(Poz. 75 lit. a) austr. taryfy należytościowej; art. 8, 25 i 40 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

Od opłat, unormowanych w dziale przepisów niniejszych są zwolnione:

1. Państwo Polskie oraz polskie zakłady państwowe, będące odrębnemi osobami prawnemi;

2. związki samorządne mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej;

3. kościoły i gminy wyznaniowe przez Państwo Polskie uznane;

4. fundacje, zakłady i zrzeszenia, prawnie istniejące, jeżeli siedziba tych instytucji znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej, a za cel mają wyłącznie działalność dobroczyną albo naukową, oświatową, kulturalną lub religijną; uwolnienie to dotyczy również podań o legalizację; każda z tych instytucji winna jednak uzyskać decyzję Ministra Skarbu, stwierdzającą, że zachodzą powyższe warunki uwolnienia od opłat i na każdem podaniu (z wyjątkiem podań o legalizację) wymieniać — w miejscu, przeznaczonem do naklejania znaczków stemplowych (§ 10) — datę i liczbę owej decyzji;

5. osoby, które do podania załączyły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd, do którego podanie wpłynęło, uznał złożone świadectwo za dostateczne.

§ 8.

(Art. 9 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. P. nr. 14 poz. 145).

Fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, które mają na celu działalność, określoną w § 7, jeżeli ich siedziby znajdują się zagranicą, może być przyznane uwolnienie osobiste decyzją Ministra Skarbu.

§ 9.

(Art. 10 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145).

Jeżeli jedno i to samo podanie wniosły dwie lub więcej osób, przyczem niektóre tylko są zwolnione od opłaty, to osoby nieuwolnione obowiązane są solidarnie do uiszczenia całej opłaty.

Uiszczenie opłaty.

(§§ 21 i 22 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145; art. 3, ustęp drugi ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 315).

§ 10.

Na pierwszej stronnicy podania, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach, na pierwszej stronicy jednego egzemplarza, należy nakleić znaczki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, należących się od wszystkich arkuszy i wszystkich egzemplarzy, tudzież od odpisów podania oraz od wszystkich załączników.

W braku znaczków stemplowych można opłatę uiścić przez wniseienie należnej kwoty gotówką do kasy skarbowej za pokwitowaniem, umieszczonem przez kasę na podaniu. Na żądanie petenta należy mu wydać osobny kwit kasowy; w takim razie jednak kasa nie umieści potwierdzenia odbioru na podaniu, a petent obowiązany jest kwit kasowy na podaniu nakleić.

§ 11.

Jeżeli osoba, która wniosła podanie, żąda pokwitowania z przyjęcia podania, to pokwitowanie takie, (obejmujące: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania oraz kwotę, uiszczoną tytułem opłaty) będzie wydane przez urzędnika, przyjmującego podanie. Pokwitowanie to podlega osobnej opłacie w kwocie 20 marek, która winna być uiszczona przez naklejenie znaczków stemplowych na tem pokwitowaniu i skasowanie ich w sposób, podany w ustępie pierwszym § 12.

§ 12.

Urzędnik biura podawczego winien w razie uiszczenia opłaty za pomocą znaczków stemplowych (§ 10, ustęp pierwszy) skasować te znaczki, jeśli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo zdjęto z innego papieru. W celu skasowania należy albo

a) na każdym znaczku stemplowym wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze, albo

b) każdy znaczek stemplowy przekreślić na krzyż, bądź atramentem bądź za pomocą pieczątki (kasownika) w ten sposób, aby końce linji znajdowały się poza znaczkami na papierze.

O ile przyjęcie podania lub otwarcie koperty, w której ono się mieści, następuje poza biurem podawczem, kasuje znaczki stemplowe urzędnik, przyjmujący podanie lub otwierający kopertę, albo urzędnik, przezeń upoważniony.

Znaczki stemplowe, skasowane w sposób podany w poprzednich dwóch ustępach, ulegają ponownemu skasowaniu za pomocą wypisania daty atramentem na znaczkach przez urzędnika, któremu poruczono załatwienie podania lub przez urzędnika przezeń upoważnionego — z wyłączeniem jednak urzędnika biura podawczego (ustęp 1 niniejszego paragrafu).

§ 13.

Celem uiszczenia opłaty od podania, wniesionego w drodze telegraficznej, winien petent nakleić znaczki stemplowe odpowiedniej wartości na blankiecie mieszczącym odnośny telegram.

Urząd, przyjmujący telegram, uzupełnia tekst telegramu, umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempel . . . . . . Mk.“.

Urząd, przyjmujący telegram, kasuje znaczki stemplowe odciskiem stempla kalendarzowego.

Urzędy, powołane do przyjmowania telegramów, nie odmawiają przyjęcia telegramów, nieostemplowanych. Nie jest też ich rzeczą badać, czy poszczególne podanie telegraficzne podlega opłacie i w jakiej wysokości. Mają jednak przy telegramach, zawierających podania, wystosowane do urzędów państwowych, o niezaopatrzonych w znaczek stemplowy, zwrócić uwagę nadawcy, że podanie odnośne — jeśli podlega opłacie — nie będzie załatwione. O ileby nadawca mimo tej uwagi nie chciał zaopatrzyć telegramu w znaczek stemplowy, urząd przyjmujący telegram stwierdzi to umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempla odmówiono“.

Uwagi, wymienione w ustępach drugim i czwartym niniejszego paragrafu, mają być telegrafowane narówni z tekstem właściwym. Przy obliczaniu ilości wyrazów, celem ustalenia należności za telegram, wlicza się również wyrazy, z których składają się wspomniane uwagi.

Skutki nieuiszczenia opłaty.

(§ 81 ustępy pierwszy i drugi austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. nr. 50; art. 24 i 25 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145).

§ 14.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli uiszczono ją niedostatecznie, to podanie pozostawia się bez biegu aż do zupełnego uiszczenia opłaty — o ile nie zachodzi przypadek, przewidziany w § 15.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny, to termin ten uważać się będzie za zachowany tylko w razie uiszczenia opłaty przed upływem czasokresu, wyznaczonego w myśl § 18.

§ 15.

Jeśli w razie nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty za załatwieniem podania przemawiają względy publiczne, to rząd, do którego podanie wniesiono, może załatwiać podanie o tyle, o ile tego wymaga interes publiczny.

Postępowanie w razie nieuiszczenia opłaty.

(§ 81 ustęp pierwszy oraz § 93, punkt 2, austr. ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850, aust. Dz. u. p. Nr. 50; art. 21, 24, 25 i 40 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145).

§ 16.

Jeśli podanie, wniesione bez uiszczenia opłaty, nie podlega opłacie (§§ 6 do 8 przepisów niniejszych), to urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien na podaniu lub na referacie załatwienia umieścić odpowiednią uwagę i swój podpis.

W razie zastosowania § 15 należy umotywować w tej samej formie, jakie względy publiczne przemawiają za załatwieniem podania.

§ 17.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeżeli uiszczono ją niedostatecznie (a nie zachodzi przypadek, przewidziany w § 15), to urząd, do którego takie podanie wpłynęło, wzywa petenta lub jednego z petentów do uiszczenia opłaty. W tym celu urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, umieszcza na podaniu uwagę „Kancelarja wezwie .... w .... do uiszczenia opłaty .... mk".

Kancelarja sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej, ułożonym według załącznika 2 i wysyła je pocztą, jednak bez uiszczenia opłaty pocztowej (art. 6 rozporządzenia z dn. 5 września 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 442), poczem umieszcza poniżej polecenia uwagę „Wysłano dnia ....".

Adresat winien przy odbiorze zawiadomienia uiścić pojedyńczą opłatę pocztową, według taryfy ogólnej. Jeśliby odmówił uiszczenia, to poczta zwraca pismo jako nie doręczone urzędowi wysyłającemu, który ma pismo to przechować przy podaniu.

W razie dodatkowego uiszczenia opłaty kancelarja notuje na podaniu datę dostarczenia znaczków stemplowych lub nadesłania kwitu kasy skarbowej i kasuje znaczki stemplowe w sposób, wskazany w § 12 ustępie pierwszym względnie nakleja kwit kasowy na podaniu. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, kasuje znaczki stemplowe w sposób wskazany w § 12 ustępie ostatnim.

§ 18.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny (ustęp drugi § 14), to należy w wezwaniu do uiszczenia opłaty (§ 17) wyznaczyć termin, który ma wynosić najmniej miesiąc, licząc od dnia w którym wezwanie wysłano. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien udzielić kancelarji odpowiedniej wskazówki.

Środki prawne.

§ 19.

(§ 77 austr. ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. Nr. 50; art. 26 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145); art. 9 i 12 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 65 poz. 391).

Zwrotu opłaty od podania lub załączników uiszczonej nienależnie — bądź przy wniesieniu podania, bądź przy uiszczeniu dodatkowem (§ 17 — można żądać w ciągu lat trzech od dnia uiszczenia.

Decyzja należy do zakresu działania tej władzy skarbowej pierwszej instancji, powołanej do załatwiania spraw opłat stemplowych w ogóle, w której okręgu ma siedzibę urząd, do którego odnośne podanie wpłynęło.

Przeciw wezwaniu, określonemu w § 17, nie służy w razie nieuiszczenia opłaty żaden środek prawny.

II. Opłaty od świadectw urzędowych.

Przedmiot.

§ 20.

(poz. 2 a, b 7 g, h oraz 17 c austr. taryfy należytościowej; poz. 43 taryfy stemplowej pruskiej; art. 30, 31, 32 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145; punkt 8 art. 1, oraz punkty 2, 3 i 6 art. 2 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 315).

Zaświadczenia, wydawane stronom w ich sprawach prywatnych przez urzędy państwowe — z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości — podlegają opłatom, wymenionym w części trzeciej załączonej taryfy.

Uwolnienia od opłaty.

§ 21.

(poz. 75 lit. a oraz poz. 117 lit. m taryfy należytościowej austrjackiej; § 4 punkt f pruskiej ustawy o opłatach stemplowych; art. 25, 34 i 37 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145).

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają świadectwa:

1. których posiadanie nakazane jest przez obowiązujące przepisy ze względów publicznych (np. wymienione w § 9 rozporządzenia z dn. 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie zwalczania wścieklizny, Dz. U. P. Nr. 10 poz. 79; tymczasowy dowód osobisty, przewidziany w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 listopada 1918 r., Monitor Polski Nr. 223 i t. p.).

2. wydana celem załączenia do podań, wymienionych w § 6, z wyjątkiem wymienionych w punktach 11, 12 i 20 § 6.

3. wydane na żądanie urzędu państwowego lub zakładu państwowego, będącego odrębną osobą prawną lub związku samorządnego, mającego siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej — jeśliby opłata miała być poniesiona ze Skarbu Państwa Polskiego lub z majątku zakładu państwowego albo związku samorządnego;

4. szkolne;

5. świadectwa (w szczególności też kopje i wyciągi), wydane na podstawie operatów pomiarowych (katastralnych); (uwolnienie to nie ma jednak wpływu na obowiązek uiszczenia opłat, przewidzianych w ustawie austjackiej z dnia 23 maja 1883 r., austr. Dz. u. p. Nr. 83 względnie w ustawie pruskiej z dnia 8 lutego 1867 r., Zb. Ustaw pruskich str. 185);

6. wydawane w postępowaniu, dotyczącem nabycia i utraty obywatelstwa polskiego, w myśl przepisów powołanych w punkcie 26 § 6 przepisów niniejszych;

7. wydawane osobom, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych, oraz członkom rodzin tych osób — w sprawach, dotyczących stosunku służbowego;

8. szczepienia ospy;

9. ubóstwa;

10. wydane osobom, które przedstawiły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd wydający świadectwo, uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny;

11. wydawane przez urzędy państwowe, sprawujące zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12. patenty na wynalazki oraz świadectwa ochronne co do wzorów rysunkowych, modeli i znaczków towarowych.

Przewidziane w art. 1 ustawy z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478) całkowite lub częściowe uwolnienie od opłaty za zmianę nazwiska (poz. 11 załączonej taryfy) pozostaje w mocy.

Uwolnienia od opłaty, przewidziane w paragrafie niniejszym pod LL. 2, 3, 6 i 7, nie odnoszą się do dublikatów i odpisów (poz. 13, 14 i 15 taryfy).

§ 22.

(Art. 36 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145).

W przypadkach, określonych w punktach 1, 2, 3, 6 i 10 art. 21 ma urząd, wydający świadectwo, uwidocznić na niem powód uwolnienia od opłaty.

§ 23.

(Art. 35 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145).

Jeśli świadectwo, określone w punkcie 2 § 21, ma być użyte nie według przeznaczenia pierwotnego, to należy przed tem użyciem uiścić opłatę, przewidzianą w taryfie (w sposób, określony w § 26).

Uiszczenie opłaty. Skutki nieuiszczenia.

(§§ 66 i 67 aust. ustawy należytościowej z d. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. Nr. 50; art. 21, 24, 25 i 37 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145).

§ 24.

Opłatę od świadectw, wymienionych w pozycjach 10 i 11 załączonej taryfy, należy uiścić gotówką w kasie skarbowej; opłatę zaś od świadectw, wymienionych w pozycjach 12 do 17 taryfy, przez dostarczenie urzędowi znaczków stemplowych.

Przed dostarczeniem kwitu z uiszczenia opłaty gotówką, względnie znaczków stemplowych dostatecznej wartości, nie może nastąpić wydanie świadectwa. W razie zastosowania punktu 10 § 21, ma urząd wydający świadectwo, zostawić w aktach notatkę, wyjaśniającą, z jakich motywów uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny.

Urząd, wydający świadectwo, ma kwit z uiszczenia opłaty gotówką przechować w swych aktach, a znaczki stemplowe nakleić na świadectwie i skasować.

§ 25.

Dodatkowe uiszczenie opłaty w przypadkach, określonych w § 23, następuje przez naklejenie znaczków stemplowych na świadectwie i skasowanie ich (§ 24) przez urząd, który wydał świadectwo lub wobec którego ono ma być użyte.

Środki prawne.

§ 26.

§ 77 austr. ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850 r. austr. Dz. u. p. Nr. 50; art. 26 i 37 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145; art. 9 i 12 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391).

Co do zwrotu opłaty, uiszczonej od świadectwa niezależnie, stosuje się odpowiednio § 19.

Przeciw odmowie wydania świadectwa z powodu niezłożenia opłaty nie służy żaden środek prawny.

III. Podania, wnoszone do urzędów samorządowych oraz świadectwa wydawane przez takie urzędy.

§ 27.

(Art. 30 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145; art. 1, punkt 6 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315.)

Podania, wnoszone do władz i urzędów samorządowych w sprawach, należących do własnego lub poruczonego zakresu działania gmin lub innych związków samorządnych, nie podlegają opłacie na rzecz Państwa.

To samo dotyczy świadectw, wydanych przez takie władze i urzędy.

IV. Wejście w życie przepisów niniejszych.

§ 28

Dział II i III przepisów niniejszych (§§ 20 do 27) wchodzą w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej w miesiąc po ogłoszeniu.

Dział I (§§ 1 do 19 wchodzi w życie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej w miesiąc po ogłoszeniu, na obszarze zaś b. dzielnicy pruskiej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Dział I ma zastosowanie do podań, wniesionych od czasu wejścia w życie tego działu.

Dział II będzie stosowany do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż dzień wejścia w zycie tego działu. Do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd, a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem, stosują sie odnośne postanowienia działu II, jeśli odpis lub wyciąg wydano stronie po wejściu w życie tego działu.

Minister Skarbu: **Michalski.**

Minister Spraw Wewnętrznych: **Kamieński.**

Minister Poczt i Telegrafów: **Stesłowicz.**

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań, oraz od świadectw urzędowych.

Część pierwsza: Podania.

1.	2.	3.	4.
Pozycja	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty marek	UWAGI
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 178).	5.000	1. Do pozycji 1 do 8: Stawki, wymienione przy pozycjach 1 do 8, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 50 mk. Takiej samej opłacie po 50 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm.^{2}. Niecały arkusz liczy się za cały. 2. Do pozycji 4: Przepis, zawarty w pozycji 4, nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej. 3. Do pozycji 7: Suma opłat, należących się od określonego pod pozycją 7 podania (od wszystkich arkuszy, wszystkich egzemplarzy i odpisów) wraz z opłatami od załączników do takiego podania (pozycja 9 niniejszej taryfy) nie może wynosić więcej niż czwartą część sumy spornej. Ułamek marki zaokrągla się wzwyż do pełnej marki.
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandyto-akcyjnej.	3.000	
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębierstwa zarobkowego lub b) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie.	3.000	
4	Podanie o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej, do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienia podania wymaga oględzin na miejscu.	3.000	
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej i i. d.	500	
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi.	500	
7	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła.)	50	
8	Podania, niewymienone pod pozycjami 1 do 7.	200	

Część druga: Załączniki do podań.

1. Pozycja	2. PRZEDMIOT	3. Wysokość opłaty marek	4. UWAGI
9	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej.	50 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy,	1. Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową. 2. Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 9.

Część trzecia: Świadectwa urzędowe.

1. Pozycja	2. PRZEDMIOT	3. Wysokość opłaty marek	4. UWAGI
10	Akt nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dn. 7 czerwca 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320).	5.000	1. Do pozycji 12: Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 12 niniejszej taryfy, uiścić opłatę przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1220 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 175). 2. Do pozycji 13 do 15 oraz 17: Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm. ^{2}. Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nieprzewyższającej po jednej stronie 3500 cm.^{2}. Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm.^{2}. Stronicę, nie w całości zapisaną, liczy się za całą.
11	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska (art. 1 ustawy z dn. 24 października 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 i § 8 rozporządzenia z dnia 16 września 1921 r., Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 678).	3.000	
12	Świadectwa: a) stwierdzające uzdolnienie do wykonywania zawodu lub b) zawierające zezwolenia, wymienione w pozycjach 3 lit. a), 5. i 6 niniejszej taryfy, wydane oprócz zawiadomienia o przychylnem załatwieniu podania.	500	
13	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy-równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny).	100 od każdej stronicy, całej lub zaczętej	
14	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd — bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie.	100 od każdej stronicy, całej lub zaczętej	

Podając powyższe przepisy do ogólnej wiadomości i przestrzegania, zaznaczam, że w myśl Komunikatu Ministerstwa Skarbu w Monitorze Polskim nr. 129 z dnia 9. VI. 22 przepisy te stosowane będą na obszarze b. dzielnicy pruskiej z dnia 26. sierpnia rb.

Puck, dnia 22. VI. 1922.

Lipski, starosta.

374.
Dotyczy radcy sierot na miasto Puck.

Ponieważ dotychczasowy radca sierot pan Juljusz Priebe z Pucka urząd radcy sierot złożył, wybrał Magistrat na posiedzeniu swem z dnia 12 czerwca 1922 r. na jego miejsce p. **Jana Strumpskiego** z Pucka.

Puck, dnia 19 czerwca 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

L i p s k i, starosta.

375.
Podziękowanie
za składki na Tow. Czytelni Ludowych.

Składka na T. C. L. 3 maja b. r. w szkołach tutejszego obwodu wykazała następujące kwoty: Celbowo 1540 mk., Domatowo 4225 mk., Goszczyno 2120 mk., Karwia 2650 mk., Leśniewo 1080 mk., Łebcz 2455 mk., Mrzezino 636 mk., Osłonino 605 mk., Połczyno 1762 mk., Puck szk. wydz. 24 911 mk. i 50 fen., Rzucewo 940 mk., Sławutówko 2000 mk., Smolno 2535 mk., Starzyno 800 mk., Strzelno 1000 mk., Tupadła 500 mk., Wielkawieś 1109 mk., Żarnówiec 5632 mk., Darżlubie 2025 mk., Gnieżdżewo 1548 mk., Karlikowo 4742 mk., Kuśnica 2500 mk., Lisewo 3335 mk., Mieroszyno 670 mk., Nadola 1971 mk., Połchowo 1000 mk., Puck. szk. kat. 17611 mk., Rekowo 240 mk., Sławutowo 400 mk., Sławoszyno 1605 mk., Sobieńczyce 1690 mk., Starzyński dwór 1000 mk., Swarzewo 2550 mk., Werblinia 610 mk., Zelistrzewo 1862 mk., Mechowa 2860 mk., Dr. Zieleziński, Puck 16 654 mk.; **razem 121 277 mk.**

Na głodujących rodaków w Rosji zebrano: W Mrzezinie 620 mk., w Osłoninie 605 mk., w Połchowie 400 mk., w Sławutówku 1100 mk., w Smolnie 711 mk., w Starzyńskim dworze 420 mk., **razem 3856 mk.**

Ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać".

Puck, dnia 13 czerwca 1922 r.

Górny, insp. szkolny.

OGŁOSZENIA

OGŁOSZENIE.

Urząd Marynarki Handlowej na wybrzeżu Pomorskim sprzedaje w drodze przetargu publicznego w Pucku 15-go lipca r. b. o godzinie 12 w południe motorówkę „WANDA", długości 16,5 metra, największej szerokości 3,3 metra, zagłębienia 0,8 metra z dwoma motorami na benzynę marki Kertzinga po H. P. 10 każdy.

Oglądać motorówkę można w każdym czasie w porcie Puckim po zgłoszeniu się do bosmana portu.

Reflektantów wzywa się do uczestniczenia w przetargu.

Urząd Marynarki Handlowej w Wejherowie.